

★ ዴሞክራሲያ ★

“ የኢትዮጵያ ሕዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ፖርቲ ልግ ”

ዴሞክራሲያ ቁጽ 11 ቁጥር 1

የካቲት 1977 ዓ.ም.

የካቲት፡ የግፍ ክምሩ እስከየት ያድጋል?

ወርሃ የካቲት እያሌ ዓበይት ጉዳዮችንና ሁኔታዎችን በየዓመቱ ያስታውሰናል፤ የዘመናት ጭቆናን እሸንቀጥሮ ለመጣል በየካቲት 1966 ዓ.ም. ሰፊው ሕዝብ ከዳር እስከዳር መነሣታቱን፤ መንቀሳቀሱን፤ አምርሮ መታገሉን ያስታውሰናል፤ ለነፃነቱ ለዴሞክራሲያዊ መብቶች፤ ለማኅበራዊ እርኅት፤ ለእኩልነት፤ ወዘተ በትግል ውስጥ የከፈለውን ክፍተኛ መስዋዕትነትና ለአጭር ጊዜም ቢሆን ተቀዳጅቷቸው የነበሩትን እንዳንድ ድሎች ያስታውሰናል። ሌላም ሌላም ያስታውሰናል። ከሁሉም በላይ ደግሞ የዚያ አብዮታዊ እንቅስቃሴና ትግል ባለቤት የሆነው ሕዝብ እነሆ መብቱ ክብሩና ነፃነቱ በይበልጥ ተረግጦ በፋሽስታዊው መንግሥት በመገዛት ላይ፤ በመጨረሻ ላይ፤ በችጋርም በመገረፍ ላይ፤ ወዘተ መሆኑን በምሬት ያስታውሰናል። የካቲት ያስታውሰናል።

ሕዝቡ ተጠምቶ የነበረው ዴሞክራሲ ሰቀቀን ሆኖበት ቀርቷል። በሰብዓዊ መብቶች መከበር የሚገለጠው የሰው ልጅ ክቡርነት የማይጨበጥ ሕልም የማይባጠጥ ሰማይ ሆኗል። የመናገር፣ የመጻፍ፣ የመሰብሰብ፣ የመደራጀት፣ ወዘተ መብቶች ፋሽስታዊው መንግሥት በብቸኛ ባለቤትነት የሚንጠባረርባቸው የዕብረት መውጫዎች ሆነዋል። የብሔሮች፣ ብሔረሰቦች፣ የሃይማኖት፣ የጾታዎች፣ የእኩልነት መብት ከአፋዊ ሽንገላ ፈቀቅ ሳይል ተኮሮኮዶ ቀርቷል። የሀገሪቷ ኢኮኖሚ ደቋል፤ ሰላም ደብዛው ጠፍቷል። ያኔ በየካቲት 1966 ዓ.ም. የተለያዩ የኅብረተሰብ ክፍሎች ያነሷቸው መሠረታዊ ጥያቄዎች፣ የታገሉላቸው ዓላማዎች ዛሬም እንደተገለጠሉናቸው። ከየካቲት ወደየካቲት ጉልህ ለውጥ ቢኖር የሰፊው ሕዝብ መጨቆንና መደሀየት፣ መረገጥና መጨፍጨፍ፣ በርሀብ እንደቅጠል መርገፍና ለጦርነት መማገድ፣ የሀገሪቷ ነፃነት መደፈርና ስደት መባባሱ፣ ወዘተ “ዕድገት” ማግኘቱ ነው።

ፋሽስታዊው መንግሥት እፍንና እምቅ አድርጎ በያዛት ኢትዮጵያ ጦርነቶች ያለማቋረጥ በመቀጠላቸው ብዙ ሕይወት ብዙ ሀብትና ንብረት እየወደሙ ነው። ከ 18-30 ዓመት እድሜ ያላቸው ኢትዮጵያውያን ሁሉ “ብሔራዊ ወታደራዊ አገልግሎት” እንዲሰጡ እየተባለ ፋሽስታዊው መንግሥት እድሜን በሚያራዝምበት ጦርነት እንዲማገዱ በማድረግ በገንቢና ጠቃሚ መስኮች ሊውል የሚችል የሀገሪቷን አፍላ የሰው ኃይል በማቃጠል ላይ ይገኛል። ከፊሉ ከማይፈልገውና ከማያምንበት ጦርነት ለማምለጥ አገር ጥሎ ሲከበልል፣ ቀሪው ደግሞ እየተነጻ ፋሽስቱ መንግሥት በሚያካሂዳቸው ጦርነቶች በመጋፈጥ ያልቃል። ተማሪው ከትምህርት፣ ሠራተኛው ከሥራው፣ ባለትዳር ከቤተሰቡ ይጨናጎላል፣ ይለያያል። ጦርነቶቹ ከፋሽስቱ መንግሥት ጠባይ ጋር የተያያዙ ስለዚህም የማያባሩ በመሆናቸው ችግሩ በቀላሉና በቶሎ የሚፈታ አይሆንም።

የ1966 ዓ.ም. የካቲትን እንደዚያ ያሸበረቃትንና ያንቆጠቆጧትን የኢትዮጵያ ወጣቶች ሊለበልብና ሊያጋይ የተቋቋመው "አብዮታዊ ሰደድ"፣ በአጥፊነት የተካኑ መኮንኖችንና ግብረ-በላዎችን አሰባሰቦ ትላንት ኢሠጋክኮ ዛሬ ደግሞ ኢሠጋ ነኝ ብሏል። ድርቅ በከፋብት ኢትዮጵያ ውስጥ ሰደድ እየተባለ መቀጠሉ አሳፍሮት ይሆናል እንጂ ስም ስለተለወጠ ብቻ የኢትዮጵያ ሕዝብ በፋሽስቶቹ መንጋ ማንነት አይደናገርም፤ ተግባር ዋነኛው መለያ፣ መለኪያ ነው።

ባለፉት አሥር ዓመቶች ውስጥ ስለኢኮኖሚ ዕድገት፣ ልማት፣ "አረንጓዴ ዘመን"፣ ስለአጭርም ረጅምም "የልማት" ፕላኖች በፋሽስታዊው መንግሥት ባለሥልጣኖች ያልተቀባጠረ ነገር የለም። ብዙ ተቀጥፏል፣ ብዙ ተለፍፏል፣ ብዙ ታወጀል፣ ብዙ ተዘፍኗል። የምርት ዕድገት አለመታየት፣ የኑሮ አለመሻሻል፣ የሥራ ፈላጊዎች ሥራ አለማግኘት፣ የደመወዝና አበል ዕድገት አለመኖር፣ የምግብና የሌሎች አስፈላጊ ዕቃዎች በብቃትና በመጠነኛ ዋጋ አለመገኘት፣ ወዘተ መባባሳቸው ወይ ፍንክኝ ሲል ፋሽስታዊው መንግሥት ይበልጥ ከመቀባጠር፣ ከመጣፍ፣ ከመለፍለፍ፣ ከማወጀት፣ ከመዘፈን "ወይ ነቅነት" ብሏል። መፈክሩ "ዲሲኮር ይቅደም! ተጨባጭ ሁኔታ ይውደም!" ሆኗል።

በኢሠጋ ምሥረታ በዓል ወቅት የተዘበዘበው "የአሥር ዓመት ዕቅድ" ወትሮም የማያጠግብ እንጀራ ከምጣዱ ያስታወቃል ነውና ሿ ብትን እያለ ነው። ከሕዝቦች 85% በላይ የሚሆኑት በእርሻና ከእርሻ ጋር በተያያዙ የኢኮኖሚ ተግባሮች በሚተዳደሩበት ኢትዮጵያ ውስጥ የዘንድሮው የእርሻ ምርት ዝቅተኛ ከነበሩት የአምናና ካችአምና ምርቶች መጠን ከመቀነሱም በላይ ሕዝቡን አቃምሶ እንኳን ማኖር ተሰኛ እንደ ሦስተኛው በችጋር እየተቆላ በርሀብ እየረገፈ ነው። የኸም የሆነው ኮለኔል መንግሥቱ ኃይለማርያም እንደሚለው የሀገራችን አርሶአደሮች ሠነፎች ስለሆኑ ወይም ነገሩ "እንቆቅልሽ" በመሆኑ ሳይሆን በተለይ የመንግሥቱ የኢኮኖሚ ፖሊሲዎች /አንደሌሎቹ ፖሊሲዎች ሁሉ/ ብልሹና የተሳሳቱ በመሆናቸው ነው። ድርቅ ባላጠቃቸው አካባቢዎች እንኳን በሰፊው ሊታረሱና ሊመረት አልቻለም። አርሶአደሮች መራታቸውን በእዲስ የመሬት ከበርቱ /በመንግሥት/ ተነጥቀዋል። ለግድቦችና ለመስኖ ሥራዎች ትኩረትም ትድሚያም አልተሰጠም። አርሶአደሮች ያለፍላጎታቸውና ፍቃደኝነታቸው በኅብረት እርሻ /ወልባ፣ መልባ በሚባሉትም/ እንዲደራጁ ይገደዳሉ። የሚያመርቱትን የእህል ዓይነት እንኳን በችሎታቸው፣ እውቀታቸውና ፍላጎታቸው መሠረት መምረጥ አይችሉም። በምርታቸው መጠቀምና የሚተርፋቸውን በገበያ ዋጋ ለመሸጥ አይችሉም። በዚህ ላይ በእርሻ፣ በአረም፣ በመከር ወቅቶች ጭምር በጦርነት ዘመቻዎችና መሰል የመንግሥት ሥምረቶች እንዲሰለፉ ስለሚገደዱ እርሻቸውን በበቂ ሊንከባከቡና ምርታቸውን ሊከውኑ አይችሉም።

ይባሉ ብሎ አሥር የሚሆኑት ከፍለሀገሮች በድርቅ መመታታቸው ያንን ወትሮም ደካማ የነበረ በጦርነቶች ሲነሳኩት በቆየ ኢኮኖሚ ውስጥ ኋላቀር በሆኑ የእርሻ ዘደዎች በተሳሳቱና ወቅታዊ ያልሆኑ መንግሥታዊ የእርሻ ፖሊሲዎች በተፈጥሮ ዝናብ ላይ የተመሠረተውን "ከእጅ ወደእፍ" የአርሶአደሩ የእርሻ ኑሮ ምስቅልቅልና ምንግልግል አድርጎታል። በዛሬዬቱ ኢትዮጵያ ውስጥ በሕዝቦቿ በድምርም ሆነ በተናጠል በተለይ ለአርሶአደሮች ኑሮ የሚወሳው የሚጠበቀውም ስለዕድገትና መሻሻል ሳይሆን፣ ከፊቱ ዝቅ ባለ ደረጃም ሕይወትን ስለማቆየት፣ ህልውና የተንጠላጠለበት ቀጭን ክር እንዳትበጠስ ስለመከላከል ነው። ችግር ያልነካቸው የሞት አደጋ ያሳንገርበባቸው እነዚያው በሌሎች ላይ የሞት ፍርድ በገፍ የፈረዱትና እየፈረዱም ያሉት ኢ-ሰብአዊ ደንታ ቢስ የሆኑት የፋሽስቱ መንግሥት ባለሥልጣኖች አደግዳጊዎቻቸው ብቻ ናቸው።

የዝናብ እጦት ቀርቶ አጥረቱ ወይም ዝናብ በወቅቱ አለመጣሉ ኢትዮጵያ ከምትገኝበት ተጨባጭ የፖለቲካና የኢኮኖሚ ሁኔታ እንጻር በተለይ በአርሶአደሩ ላይ ከፍተኛ ችግር ሊፈጥርበት እንደሚችል እሙን ነው። ድርቅ በተከታታይ ለአያሌ ዓመታት አካባቢያቸውን ካጠቃው ደግሞ የምግብ እህል ማምረቱ ቀርቶ ሣርና ዛፎችም ስለሚደርቱ

/ሰማይበትሉ ከብቶች፣ በግና ፍየሎች፣ የዱር አውሬዎችና እንስሶች ጭምር ያልቃሉ። ለሰዎችና ለእንስሳት የሚያገለግሉ ምንጮች፣ ኩሬዎች ጅረቶች፣ ወዘተ እየደረቁ ሲመጡ የውሃ ጉድጓዶች ካልተማሱ፣ የተፈጥሮ ዝናብ ሲታግ በመስኖ መዝራትና/መትከል ካልተቻለ የእህል ወዘተ ከምችቶች ካልተዘጋጁ፣ እርሶአደሮች የችጋር ሁኔታ ውስጥ ይወድቃሉ። ምንም እንኳን ድርቅ ማለት ርሀብ ማለት ባይሆንም በተለይ ከዘላቂው መፍትሔ እንጻር አስፈላጊ ቅድመ-ዝግጅት ካልተደረገና ተገቢ የመከላከያ እርምጃዎች ካልተወሰዱ ድርቅ ወደረሀብ፣ ችጋር ወደዕልቂት ሊቀየሩ መቻላቸው የማይቀር ነው።

በኢትዮጵያ ላይ የደረሰው ጉዳት፣ ከጦርነቶችና ጭፍጨፋዎች ባመለጡ ወገኖቻችን ላይ የደረሰው እንደቅጠል እየጠወለጉ መርገፍ፣ ያንጻንድ ሰፊ አካባቢዎች ምድረበዳ መሆን፣ ከኑሮ መፈናቀል፣ የቤተሰብ መበተን፣ መሰደድ፣ ወዘተ ቶሎ የሚቆም ቁስሉም በተላላ የሚሸር አይደለም። ዛሬ ፋሽስታዊው መንግሥት ጅብ ከሄደ ውሻ ሮካ እንዲሉ፣ በድርቅ የተጎዱትን /ከዕልቂት ያመለጡትን ገምተኞች ማለት ይሻላል/ በሌሎች አካባቢዎች አሰፍራለሁ ብሎ ደዝ ደዝ ይላል። በእርግጥ ለሕዝብ በተለይም በድርቅ ለተጎዱት ደንታ ቢኖረው ኖሮ ድርቁም፣ ችጋሩም፣ ዕልቂቱም ፈጽሞ ድንገተኛ ሰላላሆኑ ይህንን ያህል ሕዝብ እንደዋዛ እምሽሽ ብሎ ከማለቁና በርሀብ እለንጋ ከመጠበቅ በፊት እርባና ያለው ነገር በሞከረ ነበር። ያሁኑ ፍጫው በአንድ በኩል ሕዝቡ በርሀብ እየረገፈ ባለበት ሁኔታ ፋሽስታዊው መንግሥት እየደገሰ ሲሞካሽ እንደነበር ሃቁን ለማድረስ ሲሆን፣ በሌላ በኩል ደግሞ ችግሮቻችን በሚሰፍሩባቸው አዲስ አካባቢዎች እያስታጠቀና በተጠሉት ተቋሞች እያደራጀ ፖለቲካዊና ወታደራዊ መሣሪያዎቹ ለማድረግ ነው። ማለትም ነገሩ ሲጠቃለል አሁንም የፋሽስቶቹ ተቀዳሚ ዓላማ የተቸገሩትን፣ የተራቡትን፣ የተጎዱትን ወገኖቻችንን ለማጻንና ለመርዳት ሳይሆን በሁኔታውና በእነሱም ተጠቅሞ የፖለቲካ፣ የኢኮኖሚና ወታደራዊ ጥቅሞች ለማግኘት ነው። ይህ ደግሞ በተጨማሪም የታየና ወደፊትም የሚታይ ነው።

ሌላው ደግሞ ምንም እንኳን በተለይ በዓለም በጎ አድራጊዎች ምስገን ሰብዓዊ ርዳታ በችጋርና በርሀብ ከነዚህም ጋር በተያያዙ በሽታዎችና የጤና መታወቅ ሊያልቁ ከሚችሉት የከፊሉ ሕይወት ለጊዜው በድንም፣ ከ10 ሚሊዮን በላይ የሆኑት በድርቅና በመንግሥት ደንታ ቢሰነጉ እየተጠቀ ያሉት ወገኖቻችን እራሳቸውን ሊረዱ በሚችሉበት ሁኔታ መልሰው ካልተቋቋሙ መፍትሔው ዘላቂ ሊሆን ቀርቶ ከራሚ እንኳን ሊሆን አይችልም። ከፊሉን ርሀብተኛና ችግረኛ እያባበሉ፣ እየገፋፉ ሆነ እያስገደዱ በገፍ ወደጎረቤት አገሮች እንዲሰደዱ በማድረግ በስደተኛ ካምፖች አገሩ ለቀን ተቀን ምፅዋት መዳረግ እንዲሁ ዘላቂነት የሌለውና ብኩን እርምጃ መሆኑ እሙን ነው። ይህም በተጨማሪም እየታየ ያለና ወደፊትም የሚታይ ሃቅ ነው።

የረሀብተኛ ወገኖቻችንን አሳዛኝ ሁኔታ ፋሽስታዊው መንግሥት የሰፈራ ፕሮግራም በሚል በተቀዳሚ የራሱን ፖለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ወታደራዊ ጥቅም ማስጠበቂያ ለማድረግ ሲረገጥ ይታያል። እንጻንድ የሕዝብ ወገን ነን የሚሉ ኃይሎችም ይህንን አስቃቂ ሁኔታ እንኳን ለመዋጥ ለማላመጥ እንኳን የሚያንገሸገሹ ምክንያቶችን እየደረደሩ በዋናነት የራሳቸውን ቅጽበታዊ የፖለቲካ፣ ድርጅታዊና የፕሮፓጋንዳ ጥቅም ለማግኘት በመራወጥ ላይ ይገኛሉ። ይህም ብቻ አይደለም፣ የውጭ ኃይሎችም ይህንን አሳዛኝ ሁኔታ ለራሳቸው ጥቅም ለማዋል ከመጣር ወደኋላ አላሉም።

የፋሽስቱ መንግሥት ሞግዚት የሆነው የሶቭየት ሶሻል ኢምፔሪያሊዝምና ቡችሎቹ የረሀቡን ሁኔታ እነሱም ገና አሁን ያወቁት ይመስል ፈጥኖ ደራሽ የሕዝብ ወገን ለመምሰል ከመቼውም ጊዜ ይበልጥ አለሁ አለሁ እያሉ ናቸው። “የዓለም አቀፍ ወዛደራዊነት” እርያነታቸውን እያሰለፈፉ እየዘፈኑ ናቸው። በጊዜያዊው ሳይሆን ዘላቂነት ባለው መፍትሔ ላይ የምናተኩር ነን በማለት ፋሽስቱ መንግሥት የቀየሰውን የሰፈራ ፕሮግራም ተግባራዊ ለማድረግ ሂሊኮፕተሩን፣ አይሮፕላኑን፣ ትራክተሩን፣ ወዘተ በማቅረብና እናቀርባለን በማለት ላይ ናቸው። አያይዘውም በረሀቡ ምክንያት በሀገር ውስጥም ሆነ በዓለም አቀፍ

ደረጃ ይበልጥ እየተጋለጠ ያለውን ፋሽስታዊ መንግሥት ይብሱን የነሱ ጥገኛ ሎሊ በማድረግ በአፍሪቃ ቀንድ የሞስኮብን እምግብር የሚሰጥ ፋሽስታዊ የመስፋፋትና የመቆጣጠር ፖሊሲ ወደሌሎች ጉረቤት ሀገሮችም ለማዘለቅ በፋሽስታዊው መንግሥት ይበልጥ በመጠቀምና በመገፋፋት ላይ ይገኛሉ።

አሜሪካና ሌሎችም የምዕራብ መንግሥታት ላለፉት ዓመታት “በኢትዮጵያ ውስጥ ሥልጣን የጨበጡት መኮንኖች ሀገራዊ ወዳደሮች ስለሆኑ ከምሥራቁ በቂ የኢኮኖሚ ዕርዳታ አለማግኘታቸውን ሲረዱ ወደምዕራብ ይመለሳሉ” እያሉ ይጠብቁ። በሬውን ይከተሉ ነበር። የረሀቡን ሁኔታ አስታከው አሁን ደግሞ በአንድ በኩል ለነሱ የሚሰማው ትድመ-ሁኔታዎችን ካሟላ የኢኮኖሚ ዕርዳታ የሚሰጡት መሆናቸውን በማሳየት ፋሽስታዊውን መንግሥት ለመሸንገልና ለመደለል በከፍተኛ ደረጃ እየሞከሩ እያሉ በሌላ በኩል ደግሞ “ወደኛ ካልመጣህ ወይላይ” በሚል ዓይነት በተለይ በብሔርተኛ ድርጅቶች አማካይነት ወታደራዊና ፖለቲካዊ ውጥረቶችን ለማባባስ መጉኔታተሉን ከመቸው ይበልጥ ተያይዞታል። ፋሽስታዊው መንግሥት እያካሄደው ያለው የሰፊ ፕሮግራም በሞስኮ የሚደገፍና የሚገፋ ሲሆን በብሔርተኛ ድርጅቶች አማካይነት ረሀብተኛውን በገፍ ወደጎረቤት ሀገር የማሰደዱን ፕሮግራም ዋሽንግተንና ለንደን ሲያበረታቱና ሲደግፉ ይታያሉ። ወጣም ወረደ በአካባቢያችን የኃያላን መንግሥታት ፋክቻ አሁንም እየተጠጠሩ ነው። የሀን የረሀብ ሁኔታ በመጠቀም በአሥራ-አልና በሌሎች ሀገሮች ያሉ ጽዮናውያን ላይቀሩ ለዓመታት ሲያካሄዱ የነበሩትን ተልዕኳቸውን ቤተ-አሥራዒሎችን “በምሥጢር” [?] ወደአሥራዒል አንገዞ ማስፈር ከመቻላቸው ይበልጥ በማጠቃለያ ላይ ይገኛሉ። ለዓመታት ሲደግግ የቆየውን የኢትዮጵያ ሕዝብ ቁስል ላይ እንጨት መሻጥ እያደነውም እያመረቀዘ ሲያባብስበት እንጂ።

ዓመት አልፎ ዓመት ሲተካ በኢትዮጵያ ሕዝብ ላይ ሁኔታዎች እየከፋፈሉ፣ እየተባባሱ መጥተዋል። የዲሞክራሲያዊ መብቶች የይፋ ግብዓተ-መሪት በአሠጥ ምሥረታ በዓል ላይ ተከናውኗል። ችግር ረሀብና ጦርነት የሀገሪቷ መታወቂያ፣ መለያ ሆነዋል። ይባስ ብሎ የኢትዮጵያ አርሶአደሩን የዓመት ገቢ መጠን ጠይቀው መሪዳት ለፋሽስቶቹ ከብደታቸው ይሆን ወይስ መክራ ሲያቀተው በምትኩ የጉልበት ኃይሉን ለመጠቀም የመቻል በሚል የመጨረሻው ደህ አርሶአደሩ አርባ /40/ የኢት ብር ለረሀብተኛው “መርዳት” አለበት ተብሏል። በዚህና በመሳሰሉት መንገድ ፋሽስቱ መንግሥት አሁንም የነጠፈውን የአርሶ አደሩን ጡት ከመመገማት ለመንከሰና ለመጠጠን አሰፍሶታል። “ማንኛውም ዓይነት የውጭ አገር ልብስና ጨርቃጨርቅ ወደኢትዮጵያ አይገባም፣ ከባንክ ተበድሮ የመኖሪያ ቤት ምሥራት ታግዷል አይቻልም፣ ነጻጅ በእንዲህ እንዲህ ብቻ ነው ሙቀም የሚቻለው፣ ወዘተ” የሚሉ ልፈፋዎችና አዋጆች ተኮሩ ይደገፋል። እነዚህ “የውጭ ምንገሪ ለማዳን ነው” ሲባሉ የጦር መሣሪያው ወዘተ ግዢ ለሚለው ግን ቁሱም ዝም መጽሐፍም ዝም ሆኗል።

የኢትዮጵያ ሕዝብ አብዮታዊ እንቅስቃሴ እንደላሳተ-ገሞራ ውስጥ ውስጡን ፈልቶና ተፍለቀቀ የፈነዳበት ወቅት የበሰበሰውንና ነባሩን ሥርዓት በዳድሞ እንዳልጣለው ሁሉ፣ ፀረ-አብዮትና ፀረ-ዲሞክራሲ ሆኖ ዘው ያለውን ፋሽስታዊ መንግሥት ደግሞ መሮጫና መቆሚያ አሳጥቶ እንዳላንበረከከው ሁሉ፣ ዛሬ ያን ሁሉ ያየውና የሚያውቀው ራሱም እየበሰበሰ የመጣው ገዥ መደብ ዕብራይቲንና ለሕዝቡ ያለውን ንብረት በከፍተኛ ደረጃ እየገለጠ ነው። እኒያ የኢትዮጵያ ወጣቶች፣ እኒያ የከተማ ላብአደሮችና ሥራአጦች፣ እኒያ ወግነው የቆሙ አብዮታዊ ምሁራን፣ እኒያ ገጠራን እንደቋያ አሳት ያንገገግጉት አርሶአደሮች፣ እኒያ ጭቁን ወታደሮች፣ እኒያ የተጨቆኑ የኅብረተሰብ ክፍሎች፣ ሀገር ወዳደሮችና ዲሞክራቶች ወዘተ ስቅጠጥ ማለታቸው በተንተን ማለታቸው፣ የመቃወምና የመታገል ስሜታቸው ጠንክር ብሎ አለመታየቱ፣ ከንዳቸው ላላ ማለቱ ወዘተ ለፋሽስቱ መንግሥት የልብ ልብ ሰጥቶታል።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ባለፉት አሥር በትግል፣ በድል፣ በችንፈት፣ በመከራና ሥቃይ የታጨቁ ዓመታት ያለጥርጥር ብዙ ዓይቷል። ብዙ አውቋል፣ ብዙ ተምሯል። በያንዳንዱ

የኅብረተሰብ ክፍል ተፈጥረው የነበሩት ብዥታዎች ከሞላ ጎደል ተወግደዋል። ሕዝቡ ጠላቱን በውል እየለየ መጥቷልም። እንገቱን ደፍቶ “ቢጭኑት አሀያ ቢጋልቡት ፈረስ” ሆኖ ኑሮን መግፋት ሁኔታዎቹን እያባባሱበት በመምጣት ላይ መሆኑን ደግሞ በተጨማሪ እየየ ነው። የፋሽስቱ ፀረ-ሕዝብ እርምጃዎች የሁሉንም የሕዝብ ወገን ደሳሳ ጎጆ፣ የሁሉንም መሸሸጊያ ጎሬ፣ የሁሉንም ፍላጎትና ሕይወት እያመሰቃቀለ ነው። እያንዳንዱ አሳቢ ዜጋ “ከዚህ የባሰ ምን ሊመጣብኝ ነው” ብሎ የሚጠይቅበት ሁኔታ ከተፈጠረ ውሎ አድሯል። መፍዘዝ፣ መደንዘዝም አልፏል። የራሱን ነፍስ ብቻ በተናጠል ለማዳን መሞከር የሀገር የወገን ፍቅር ላለው የሕሊና እረፍት አልሰጠ። የካቲት መጥቶ ባለፈ ቁጥር በሚያስታውሰን ሁሉ ሰውነታችን ዘፍ ዘፍ እያለ “ለከርሞ እንተ ጣጣ” ተባብሎ መተላለፍ አልበቃ። የነጻጅ ዋጋ በተጨማሪ፣ የረሀብ ሁኔታ ተከስቶ በተጋለጠ፣ ወዘተ በነዚህ ብቻ የካቲት ደደገማል ብሎ ዳር ቆሞ መጠበቅ አልረባ። ለተመረረ ሕዝብ የዘሊቁታ መፍትሔው ቆርጦ መነሳትና ጠላቱን በረዥሙና በመራራው ትግል ማደባደቅ ነው። ለዚህ ዓይነቱ አኩሪና አሰከባሪ የጀግንነት ሙያ ሕዝባችን እንግዳ አይደለም። ማንስ ምስክር ጠይቆት! የካቲት ብዙ ያስታውሰናለ፣ ለትግሉም ይቀሰቅሰናል፣ ሌላ መድኅን የለም፣ ሌላ መንገድ የለም አብሩ ቀጥሎ ይለናል!

ትግሉ ይቀጥላል!

በተራዘመ ሕዝባዊ ጦርነት ሰፊው ሕዝብ የማይቀረውን ድል ይቀዳጃል!

እናቸንፋለን!!

